

Written by மஹா

Tuesday, 02 June 2015 06:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 07:45

கொழும்பில் இருந்து வன்னிக் கு என்னை அழைத்துக் கொள்ள வந்த சிவா மாஸ் ரூக் கும் , என் முன்னால் நிற்கும் இந்த சிவா மாஸ் ரூக் கும் இடையில் நிறையவே வித்தியாசங்களாக காண முடிந்தது. அளந்துதான் பசினார் . அதிலும் ஆழம் திரிந்தது. பசேசில் ஆளுமையும் சரேந் திருந்தது.

யரேமனியில் இருந்து வன்னிக் குப் புறப்படும் பொழுதே யார் யார் என்னைச் சந்திப்பார்கள் என்று ஓரளவு கணித்து வைத்திருந்தனே . அவர்களின் சந்திக்கும் பொழுது மரியாதை நிமித்தம் அவர்களுக்கு எதற்குக் கொடுப்பது என்று என்னுள் தள்ளிவிடாமல் இருந்தது. அதைக் கொடுக்கலாமா இதற்குக் கொடுக்கலாமா என்று குழம்பிப் போய் இருந்த எனது கண்ணில் பட்டதுதான் பத்மநாப ஐயர் தமிழியல் ஊடாக வளையிட்ட கண்ணில் திரியுது வானம் புத்தகம் . பலபுலம் பெயர் எழுத்தாளர்கள் அதில் எழுதி இருந்தார்கள் . போதாததற்கு மனாவின் சில கலேசு சித்திரங்களும் அதில் இருந்தன . தமிழ் கார்டியனில் வளையாக்கி அப்பொழுது அதிகம் பசேப்பட்ட கலேசு சித்திரமும் அவற்றில் ஒன்று . Norway சமாதான பசேசுக்கு வருகிறது . ஒரு புத்தகப் பிக்கு No way என்று சொல்கிறார் . இதுதான் அந்தக் கலேசு சித்திரம் . அந்தப் புத்தகங்களையே அன்பளிப்பாக நான் சந்திப்பவர்களுக்கு கொடுப்பதெனத் தீர்மானித்து எடுத்து வந்திருந்தனே .

இப்பொழுது கஸ்ரோவின் சந்திக்க வரும் பொழுது ஒரு புத்தகத்தையே நான் கொண்டு வந்திருந்தனே . „உங்களுக்கு பிறகு தருகிறேன்“ என்று சிவா மாஸ் ரரிம் சொல்லி விட்டு கஸ்ரோவிற்கு கண்ணில் திரியும் வானம் புத்தகத்தைக் கொடுத்தனே .

„முதலாளி இன்னும் புத்தகங்களோட்தான் இருக்கிறார் போலவே கஸ்ரோ சிரித்தபடி சொன்னார் .

„இப்போ நான் முதலாளி கிடையாது . ஐரோப்பியத் தொழிலாளி“

Written by மஹா

Tuesday, 02 June 2015 06:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 07:45

„நீங்கள் அப்பவும் சரி இப்பவும் சரி எங்களுக்கு மூதலாளிதான்“

மணிவண்ணன் மட்டுமல்ல பல மாணவர்கள் அன்று என்னை மூதலாளி என்றே அழைத்தார்கள். எனது நண்பர்கள் தான் இவரின் எங்களுக்கு பெரிய மூதலாளியோ என்று பின்னுக்கு இருந்த மின்னொழுத்துக்களை வெட்டி விட்டு மூதல் எழுத்துடன் என்னை அழகைக் ஆரம்பித்தார்கள். யேர்மனியில் நான் அகதிகள் முகாமில் இருந்த பொழுது அங்கு வந்த பாடசாலையை நண்பன் ஒருவன் 'மஹா' என என்னை அழகைக் கப்போய் முகாமில் எல்லோருக்கும் அது எனது பெயராகப் போனது. அந்தப் பெயரே எனக்கு இப்பொழுதும் நின்று நிலைக்கிறது.

„இஞ்சை ஒரு புத்தகக் கடை... இல்லலை இல்லலை பொத்தகக் கடை இருக்கு. ஓமணெண்டால் சொல்லுங்கோ. பழையபடி ஒரு கலக்கு கலக்கலாம்' கஸ்ரோ தனது விருப்பத்தைச் சொன்னார்.

„அவர் அங்கை இருக்கிறதால்தானே இப்ப இஞ்சை வந்து உதவி செய்யக் கப்பியதா இருக்கு“ சிவா மாஸ்டர் சொன்னதை கஸ்ரோ ஏற்றுக் கொண்டார்.

„அதுவும் சரிதான்“

கதைகள் இயல்பாகப் போய்க் கொண்டிருந்த நேரம் மெதுவடையும், தனீரூம் வந்தன. வடையெரிதாக இருந்தது. வடையில் இருந்து வந்த வாசனை, அது இப்பொழுதுதான் சட்டான எண்ணக்கூளியல் முடித்திருக்கிறது என்று காட்டியது. நான் வடையைப் பார்த்து விட்டு கஸ்ரோவைப் பார்த்தேன்.

„என்ன பாத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் சாப்பிட்டுங்கோ. இஞ்சை பொம்பிளையென் இல்லலை. எல்லாரும் ஆம்பிளையென் தான். இது ஆம்பிளையைச் சூட்ட வடை“

„அதுதான் வடை இவ்வளவு பெரிசா இருக்கு. யேர்மனியிலை எங்கடைய ஆக்கிகள் கேட்டால் கஸ்ரோட்டை போனால் பெரிய...ய்ய்ய வடை தருவார் என்று சொல்லலாம்“

„கஸ்ரோவைப் போலவே வடையும் பெரிசு என்றுறியுள்“

„இல்லலை கஸ்ரோவின்றை மனசு போலை“

கஸ்ரோ கழந்தை போல் சிரிக்க ஆரம்பித்தார். இப்படியே சிரிப்புகளுடன் நாங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, எனக்கு அந்தக் கடிதம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

நான் வன்னிக்கு வெளிக்கிடும் பொழுது ஸ்டூட்கார்ட் என்ற நகரத்தில் இருந்த ஒரு தாய் கடிதம் ஒன்றை எனக்குத் தந்து அதை கஸ்ரோவிடம் சேர்த்து விடும்படி கேட்டிருந்தார். அந்தத் தாயின் மகன் ஒரு போராளி. அவரது இயக்கத்திற்கான பெயர் கவியுகன். மகன் இயக்கத்தில் இணைந்து சிறிது காலத்தில் அவனது பெற்றோர்கள் யேர்மனிக்கூப்பலம் பெயர்ந்து வந்து விட்டனர். யேர்மனிக்கூ வந்த பின் அவர்களுக்கு அவர்கள் மகனுடனான தொடர்புகள் கிடக்கவில்லை. எனவே தங்களது மகன் விடயமாக ஒரு கடிதம் எழுதி என்னிடம் தந்திருந்தார்கள்.

Written by மஹா

Tuesday, 02 June 2015 06:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 07:45

இப்பொழுது அந்தக் கடிதத்தை கஸ்ரோவிடம் கொடுத்துனேன். உடனடியே பிரித்துப் படித்து விட்டுச் சொன்னார்.

„இஞ்சை ஒரு பெயரிலை கன போராளியள் இருப்பினம். நான் சரியா விசாரிச்சுப் போட்டு நீங்கள் யேர்மனிக் குப் போறதுக்குள்ளை உங்களுக்கு தகவல் தாறன்”

கடிதத்தைப் பத்திரமாக மடித்து தனது உதவியாளரைக் கப்பிட்டுக் கொடுத்தார்.

வண்ணப்பூவிலை எங்களுடைய சவெற்பாட்டின் விபரங்களைக் கேட்டார். சொன்னனேன். சோதனைச் சாவடியில் அந்த இளைஞனுக்கும் எனக்கும் இடையிலான ஊடலையும் அவரிடம் குறிப்பிட்டனேன்.

„சமாதான ஒப்பந்தம் நடந்த உடனைய சில வேலையளைய உடனடியாகச் செய்ய வேண்டி இருந்தது. அதிலைய சேக்கிங் பொயினறும் ஒண்டு. பீல்ட்டிலைய போராடிக் கொண்டிருந்த ஆக்களைய தான நாங்கள் அங்கைய போட்டிருக்கிறம். பீல்ட்டிலைய இருக்கிற போது அங்கைய கதைய கிற மாதிரி அவையள இங்கையம் கதைய கினம் போலைய. கொஞ்சம் பழக்கி எடுக்கோணும். அடுத்துமுறைய நீங்கள் வரக்கைய கனக்க மாற்றம் இருக்கும்”

கஸ்ரோவின் பசேசில் இருந்த உண்மையிலைய விளங்கியது.

„போராட்டத்திலைய பாதிக்கப் பட்ட போராளியள கனபரே இங்கைய இருக்கினம். எனனைய போலைய இடப்புகுக்கீழைய இயங்காதவையள, கைய, கால, கண இழந்தவையள எண்டு கனக்க... இதிலைய கண இழந்த போராளிகளக்கு அறிவுத் தடேல் இருக்கு. இசைய படிப்பு எண்டு அவையளக்கு ஏதாவது செய்ய வேணும். உங்களாலைய ஏதாவது செய்யலேமோ எண்டு பாருங்கோ” கஸ்ரோ எனனிடம் ஒரு வேண்டுக்கொளைய விடுத்தார்.

„அவையளக்கு எனன வேணும்னேண்டு சரியாத் திரிஞ்சால நாங்கள் யேர்மனி TRO வாலைய ஏதாவது செய்யலாம்”

„அதுக்கு நீங்கள் அவையளைய நரேய போய் சந்திச்சுக் கதைய கிறதூதான நல்லது. இஞ்சைய பக்கத்திலைய தான. நவம் அறிவுக் கட்டம் எண்டு களே விப்பட்டிருப்பீங்கள். சிவா மாஸ்ரர தான பொறுப்பு. இதைய பற்றிக் கதைய கிறதூக்குத் தான அவரையம் இண்டகைக்கு இங்கைய வரச் சொன்னனான”

„நல்லது. நாங்கள் ஒருக்கால் சந்திப்போமே”

„நான் நாளகைக்கு கொழும்புக்குப் போக வேண்டி இருக்குது. திரும்பி வாறதுக்கு சில நரேய ஒரு கிழமையாவது சலல்லாம்” சிவா மாஸ்ரர அப்படிச் சொன்னதும், அவர் திரும்பி வரும் பொழுது அவரைய சந்திக்க வாய்ப்பும் நரேயம் இல்லாமல் போய் விட்டால் என்ற களே விழை, நாளகைக்கு நீங்கள் கொழும்புக்குப் போறதுக்கு முன்னாலைய சந்திக்கிறதூக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்களனே” என்றனேன்.

„அதுவும் நல்லதுதான. நாளகைக்கு பின்னரேய ஆறு மணிக் கு உங்களாலைய வரலேமோ?”

Written by மஹிணா

Tuesday, 02 June 2015 06:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 07:45

„பின்னரேம் ஆறுமணி எண்டால் எப்பிடி கொழும்புக்குப் போவீங்கள்? சகெக்கிங் பொயினற் பபிட்பிப் போடுவாங்களே?”

நான் அப்படிக் கட்டேடது கஸ்ரோவுக்கும், சிவா மாஸ்ரூக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படது தியிருக்கலாம். அவர்களுக்குள் வளியே சலல்ல முடியாத விடயங்கள் சில இருக்கலாம். அவசரப் பட்டதுக் கட்டேடது விட்டனே.

„அவர் கொழும்புக்குப் போறதுக்கு முன்னாலை ஒரு சந்திப்பு இருக்கு,, கஸ்ரோ பதில் தந்தார்.

„ஆறுமணிக்கு நீங்கள் வந்தால் நான் உங்களை அவையளுக்கு அறிமுகம் செய்திட்டு வளிக்கிட்டிடுவன். நீங்கள் அவையளோடே நேரத்தைச் சலவழிக்கலாம்“

„கொல்கரையும், எனது மனவியையும் அழைத்துக் கொண்டு வருகிறனே“ என்றனே. மகிழ்ச்சியோடு சிவா மாஸ்ரூ ஒப்புதல் தந்து „வாகனம் அனுப்பி வகைக்கிறனே“ என்றார்.

நன்கு இருட்டி விட்டிருந்தது. தட்டில் இருந்த மெதுவடகைகள் எல்லாம் சாப்பிட்டாயிற்று. கஸ்ரோவிடம் மகிழ்வான சந்திப்புக்கும், சுவையான பரெய வடகைக்கும் நன்றி சலல்லி மீண்டும் சந்திக்க வாய்ப்பிருக்கு என்று விடபெற்றுக் கொண்டனே. வாகனம் வரவந்து வழியனுப்பிய சிவா மாஸ்ரூக்கு நாளையும் நாங்கள் சந்திப்போம் என்று சலல்லி வண்புறா நோக்கிப் பயணமானனே.

- ([தொடர்ச்சி](#))

- [மஹிணா](#)

Quelle - [Ponguthamizh](#)

- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 1](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 2](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 3](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 4](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 5](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 6](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 7](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 8](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 9](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 10](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 11](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 12](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 13](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 14](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 15](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 16](#)
- [நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 17](#)

